

ทัศนคติ คือ ทุกอย่าง

เคยสงสัยไหม

ทำไมคนที่ดูเหมือนมีพร้อมทุกอย่างในชีวิต
แต่กลับไม่มีความสุข

เมื่อหลายวันก่อน มีโอกาสนั่งคุยกับรุ่นน้อง
คนหนึ่งที่ไม่ได้เจอกันนาน เขามีคุณสมบัติ
ของคนที่ดี คุ้มมีความสุขทุกประการ
จบการศึกษาดี มีหน้าที่การงานใหญ่โต
มีเงินใช้ มีทรัพย์สินพอสมควร มีครอบครัว
ที่อยู่กันพร้อมหน้า มีลูกๆ ที่จบการศึกษาดี
มีการงานทำ มีคุณพ่อคุณแม่ที่อายุมากแต่
ยังแข็งแรงดี ฯลฯ

แต่หน้าตากลับเหมือน คนอมทุกข์ตลอดเวลา... **เพราะเหตุใด**

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ยังคิดยิ่งงง ? —

พอนั่งคุยสักพักใหญ่ๆ
ถึงเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น

สิ่งที่ทำร้ายเขาไม่ใช่อื่นไกล
กลับกลายเป็น **ความคิด**
ความเชื่อ และ **ทัศนคติ**
ที่มีต่อตนเอง และผู้คนรอบข้าง
ซึ่งอยู่ภายในจิตใจของเขานั้นเอง
ที่คอยตามหลอกตามหลอน
จนไม่มีความสุข

เขาเป็นคนที่ ...

ทัศนคติ
คือทุกอย่าง

ให้แล้วจำ รับแล้วลืม

จำได้ทุกอย่างที่เคยให้อะไร
หรือช่วยเหลือใครบ้าง ทั้งเรื่องเล็กเรื่องใหญ่
เช่น ตอนเด็กๆ ใครเคยยืมดังค์ไป
สมัยเรียนหนังสือเคยให้ใครลอกข้อสอบบ้าง
เป็นต้น ไม่ต้องจด จำได้หมด

แต่พอถามว่า คนเหล่านั้น
เคยทำอะไรตอบแทนบ้างไหม
กลับได้คำตอบที่ไม่ชัดเจน !

ใครเคยทำให้เจ็บ เขาจำได้หมด
ที่สำคัญเล่าอย่างภาคภูมิใจด้วยว่า
“จะไม่มีวันลืม ความเจ็บปวดเหล่านั้น”
ที่สำคัญหวังว่าวันหนึ่งจะได้แก้แค้น
เหมือนคำที่พูดกันเล่นๆ แต่เขายึดถือจริงจังว่า
“แค้นนี้ต้องชำระ แม้ 10 ปีก็ยังไม่สาย”

หลายคนที่เขาพูดถึง ผมเคยร่วมอยู่
ในเหตุการณ์เหล่านั้นด้วย และใส่ใจมากๆ
ว่าคนพวกนั้น ลืมเรื่องพวกนี้ไปหมดแล้ว
(รวมทั้งผมด้วย ... 555)
แต่เขายังจำได้ !

เจ้าคิดเจ้าแค้น ให้อภัยไม่เป็น

ใช้ชีวิตอยู่ใน เรื่องราวหลายๆ ที่ตัวเองสร้างขึ้น

ใครพูดอะไรกันแล้วหันมามองหน้า
ก็คิดว่าคงกำลังนึกตาตัวเองอยู่
เพื่อน 2-3 คนไปเที่ยวด้วยกันแล้วถ่ายรูป
มาลงเฟสบุ๊ก ก็คิดว่าพวกนี้ไปเที่ยวโดยไม่ชวน
คงไม่ชอบตัวเอง ฯลฯ

เขาช่างมีความสามารถในการคิด
และมองในแง่ลบได้อย่างไม่น่าเชื่อ ต้องถือว่า
เป็นพรสวรรค์ที่พระเจ้ามอบให้จริงๆ !

อันที่จริง ชีวิตของเขา
ก็เป็นที่น่าอิจฉาของคนอื่นหลายคน
ไม่เจ็บไม่จน ไม่ต้องดิ้นรนขวนขวาย
ชนิดปากกัดตีนถีบ
อยากไปไหนก็ได้ไป อยากกินอะไรก็ได้กิน
อยากซื้ออะไรก็พอซื้อหาได้ ฯลฯ

แต่เขามองไม่เห็น เห็นแต่สิ่งที่ยังไม่มี !

มองเห็นสิ่งที่ขาด ไม่ใช่สิ่งที่มี

อยากรู้ความจริง แต่รับไม่ได้

แวบแรกที่ได้คุย ดูเหมือนเป็นคนเปิดกว้าง
รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อยากรู้อยากได้ยิน
ความรู้สึกที่ผู้อื่นมีต่อตนเอง แต่พอคุยสักแปป
รู้เลยว่า**รับไม่ได้กับสิ่งที่ไม่ตรง**
กับความคิดเห็นของตน พุดง่ายๆ คือ
เป็นคนอยากได้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

แต่พอได้รับก็มีปฏิกิริยาทันที ไม่ว่าจะเป็น
การอธิบายว่าไม่ใช่ ไม่จริง หรือโมโหโกรธา
ตัดพ้อต่อว่าต่างๆ นานา แล้วแต่กรณี !

ไม่น่าเชื่อว่าคุณสมบัติทั้งหมดนี้
รวมอยู่ในตัวเขาคนเดียว
ที่สำคัญคงแก้ไขได้ยากด้วย **เพราะเขาคิดว่าที่ทำอยู่นั้น**
ถูกต้องแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้น มีคนอื่นเป็นต้นเหตุทั้งสิ้น

ผมเจอคนมาเยอะ พัฒนาคอนนามาก พบว่าคนจะเปลี่ยนแปลงได้
ต้องเริ่มต้นจากการรู้ตัวก่อนว่าตนเองต้องพัฒนาเรื่องอะไร (Self Awareness)
ส่วนจะพัฒนาอย่างไรเป็นเรื่องรอง ถ้าเขาไม่รู้ตัวและไม่คิดว่าตนเองต้องพัฒนา
ถึงแม้จะจัดสรรการพัฒนาขั้นเทพมาให้ ก็ไม่ได้ผล

สุภาเชตฝรั่งบอกว่า

เราสามารถพาหมาไปที่แม่น้ำได้
แต่บังคับให้หมากินน้ำไม่ได้

คำสอนไทยโบราณบอกว่า

เมื่อศิษย์พร้อมครูจะมา ศิษย์ไม่พร้อมครูไม่มี

ทั้งหมดสรุปลงที่คำว่า

ทัศนคติ

ถ้าคิดบวกใจก็เปิด คิดลบใจก็ปิด ... มันเป็นเช่นนี้เอง